

Jiří Zygma

Hypermodernní
dekonstrukce

Jiří Zygma

Hypermodernní
dekonstrukce

JIŘÍ
ZYGMA

**HYPER
MODERNÍ
DE
KONSTRUKCE**

divadelní
trilogie
"ZMĚNY"

QUADROM 2007

Vydalo o.s. QUADROM v listopadu r. 2008

(Porubské divadlo, konzorcium

- DIČ EU 266 737 46)

Matteo Difumato

Ivan Bíbr

www.quadrom.eu

Náklad 1111 výtisků

Doporučená cena 11 €

ISBN 978 - 80 - 254 - 2821 - 4

1

Etién Graczki

("Ohne Sentiment, bitte")

Ostnatý drát

2

Bastyen Wrutti

(rekapitulace v deseti obrazech)

Manévry

3

Matteo Difumato

(divadelní road-movie)

Volné pole

Etién Graczki

Ostnatý drát

("Ohne Sentiment, bitte")

x--x--x--x--x--x--x--x--x--x--
--x--x--x--x--x--x--x--x--x--x--x

Ve hře vystupují tři postavy – Michael, Luisa a Jiří (MI-LU-JI) - bratr, sestra a bratranec.

Předmluva

Světlo. Herci procházejí mezi diváky.

LU Nechce se mi zase začínat.

MI Musíš začít. Stejně jako musíme vstávat a žít.

JI Začni, ať brzo skončíme.

LU Nejdůležitější je začít. Pak už jde všechno samo. Jenže začít a poznat, kde končí začátek, je stejně těžké jako vědět, kdy skoncovat.

MI Tak tedy začneme!

LU Na počátku bylo slovo.

JI Tma!

Tma.

MI Nicota!

LU Slovo!

MI Absolutno!

JI Světlo!

Světlo.

MILUJI Začínáme!

První obraz

Byt. Scénu tvoří zeď na horizontu s malým okénkem uprostřed a dveřmi po obou bocích. Dveře po levé straně vedou ven z bytu a vedle nich vězí věšák se třemi stejnými klíči. Druhé dveře vedou do dalších místností bytu. Uprostřed místnosti je pouze velká tyrkysová

pohovka a stolek s telefonem. Na zdi visí obrázek I ♥ BERLIN. Zařízení bytu a pořádek v něm odráží (ne)vkus jeho obyvatel.

Luisa vtrhne s čistícími prostředky a drhne čistou zeď.

LU Mišo, Michálku, vstávat! Budeme uklízet! Tak do prdele vstaneš nebo ne?

Vzbuzený MI se neochotně zapojí a drhne.

LU Tak to už by stačilo. Běž nakoupit.

MI Můžu si koupit tričko?

Ticho.

Máš nějaké zvláštní přání?

LU Zavři hubu.

MI Rozkaz!

LU Poslušný bratr.

MI Koupím ti v krámu projímadlo.

Odejde. Telefon.

LU Ahoj máti, zrovna jsem ti chtěla volat. Zeď stojí pořád na svém místě, Míša právě odešel do supermarketu. Venku svítí slunce a já, místo toho, abych se opalovala, likviduju nepořádek. O bratrance se dobře postaráme, neboj. Zavoláme ti, pozdravuj otce a mějte se tam hezky!

Zavěsí.

Abych se představila... Jmenuju se Luisa Letschertová, narodila jsem se v Berlíně. Vystudovala jsem střední ekonomickou školu, obor sociálně-administrativní. V současné době se ohlížím po práci nebo po mladém, finančně zabezpečeném muži atraktivního zevnějšku. Docela mě štve ta zeď před barákem. Je to jedno z mála míst, kde ještě něco zůstalo, ale už brzo bude, doufám, čistá i tahle ulice. Donedávna jsem se musela koukat na to, jak se do ní buší a kope. To všechno kvůli těm odnaproti. Chtěli jít k nám. A tak jsou s námi. Čekáme návštěvu z Čech. Je to syn mé tety, která po šedesátém osmém zůstala v Československu, zatímco má matka (tedy její sestra) emigrovala sem, do Západního Berlína.

Vdala se tady za mého otce a teď jsou na dovolené. Jinak bydlíme v Sebastianstrasse, nummer 86, Berlin – Kreuzberg, tak když byste se někdy chtěli zastavit... (...) Bratr se vrací z nákupu. Slyším ho, jak se drápe po schodech.

Vejde MI.

LU Ty sis koupil tričko?

MI Ještě, že je dnes nebe jasné jako předevcírem.

LU Co je dneska za den?

MI Není to jedno, když máme prázdniny?

LU Ono je to vlastně vždycky jedno.

MI si chce zopakovat každodenní rituál.

MI Nové tričko koupil jsem si
v obchodě značky em ej sí
vypadám jak z časopisu
staré hadry dám do lisu.

LU Bratranec čeká na nádraží!

LU začne zmatkovat a pobíhat po místnosti.

MI Počkej ještě!
Móda hýbe dnešním světem
pro budoucnost našim dětem
velké město postavíme
zahulíme uvidíme.
Společnými silami
nedostanem do tlamy.

Tma.